Mies jolla oli tummanharmaa takki astui alkusyksyn iltapäivän auringosta hotellin aulaan. Hän kantoi selässään isoa golf-kassia. Vastaannottotiskin takana seisoi ystävällisesti hymyilevä humanoidirobotti, joka näytti liki pitäen oikealta ihmiseltä. Mies vältti katsomasta robottivirkailijaa. -Helvetin kuminaama, hän ajatteli. Mies kuului niihin ihmisiin, jotka edelleen karsastivat ihmisen näköisiä robotteja, vaikka niitä vilisi jo joka paikassa. Hän käveli aulan perukoilla olevien hissien luokse ja painoi ylös-nuolta. Pienen odottelun jälkeen hissi laskeutui ykköskerrokseen. Ovet avautuivat ja mies astui hissiin. Hän painoi ylimmän kerroksen nappia. Se oli kymmenes kerros. Ennen ovien sulkeutumista, sisään änkivät myös pitkäpartainen vanha herra ja äiti pienen lapsensa kanssa. Mies kirosi mielessään sai vaivoin pidätettyä turhautuneen huokaisun. Melkein yhtä paljon kuin ihmisen näköisiä robotteja, hän inhosi muita ihmisiä. Varsinkin kun ne tunkivat hänen kanssaan tällaiseen pieneen koppiin. Hissin pysähdyttyä pari kertaa matkalla päästäen matkustajia sisään ja ulos, pääsi mies lopulta kymmenenteen kerrokseen. Hän astui ulos hissistä ja käveli käytävän päähän, jossa hänen huoneensa sijaitsi. Mies tarttui ovenkahvaan. Hänen älykelloonsa syötetyn koodin perusteella, oven sähkölukko tunnisti laitteen lähettämän avaussignaalin ja lukitus aukeni automaattisesti hänen painaessaan ovenkahvan alas. Mies astui huoneeseen ja sulki oven perässään. Huoneen värimaailmaa hallitsivat valkoinen ja kermanväriset sävyt. Karmiininpunaisten verhojen välistä näkyi kerrostalojen kattojen täplittämä maisema. Paksu ikkuna oli oikeastaan kokonainen lasiseinä, yltäen katonrajan yläkulmasta vastakkaiseen alanurkkaan. Mies laski golf-kassin sängylle ja avasi vetoketjun. Sitten hän nosti kassista sängylle neljä mustaa metallista esinettä. Mies otti käteensä kapean ja pitkän sylinterimäisen putken. Putken päissä oli lasilinssit ja sitä olisi voinut erehtyä luulemaan erikoiseksi kaukoputkeksi. Se oli kuitenkin jotain ihan muuta. Nimittäin Laserkiväärin piippu. Piipun toisessa päässä oli kierteiset urat ja tämän pään mies ruuvasi kiinni toiseen osaan, kiväärin runkoon. Lopuksi hän kiinnitti vielä runkoon kameratähtäimen ja piipun alapuolessa aivan päässä sijaitsevaan ruuvireikään pienen kolmijalkaisen telineen, jonka jalkojen pituutta saattoi säätää. Osiris ihaili käyttövalmiiksi koottua asettaan. Asiakas oli maksanut Osirikselle rutkasti etukäteen ja kustantanut myös hotellihuoneen. Tämä tulisi taatusti saamaan laadukasta vastinetta rahoilleen. Olihan Osiris sentään Darkdeedin, pimeän verkon suosituimman palkkatappajasivuston, parhaimmaksi arvosteltu salamurhaaja. Nimimerkkinsä hän oli valinnut muinaisegyptiläisen kuolemanjumala Osiriksen mukaan. Sängyn vieressä oli isokokoinen musta matkalaukku, jonka lukkomekanismissa oli sormenjälkitunnistin. Osiris kyyristyi laukun ääreen ja painoi oikean käden peukalonsa sormenpään tunnistuslevylle. Lukko naksahti auki ja hän avasi laukun. Sen sisällä oli suuri tummanharmaa metallinen laatikko. Laatikko oli noin metrin pituinen, puoli metriä leveä ja kaksikymmentä senttiä korkea. Osiris napsautti pientä kytkintä. Ydinfissiogeneraattori hurahti käyntiin, minkä merkiksi sen kylkeen syttyi pieni vihreä valo. Kyljestä lähtevän, rullalle kääritytyn, ohuen sähköjohdon Osiris suoristi ja kytki kiinni laserkiväärin kyljessä olevaan latausporttiin. Niin paljon kuin pitikin laserkivääristä, Osiriksen oli myönnettävä, että ase oli aivan tolkuton energiasyöppö. Ilman fissiogeneraattorin tuottamaa massiivista sähkötehoa, sen lataus riitti vain yhteen laukaukseen ja sekin oli tehokas vasta rutkasti alle sadan metrin etäisyydellä, ellei pyrkimyksenä ollut kohteen sokaiseminen. Osiris asetti kiväärin ikkunan ääreen ja asettui sen taakse makuulleen ampuma-asentoon. Hän kurkisti kameratähtäimen lävitse. Noin kolmensadan metrin päässä oli valkoinen kerrostalo, jonka katto oli noin parikymmentä metriä hänen hotellihuoneensa ikkunan alapuolella. Osiris zoomasi erääseen rakennuksen ylimmän kerroksen ikkunoista, tähtäimen kyljessä olevaa pientä nuppia pyörittämällä. Ikkunan takana, puisen työpöytänsä ääressä, istui keski-ikäinen ruskeatukkainen mies, jonka hiusraja oli jo hyvää vauhtia pakenemassa päälakea

kohti. Kohde oli tavalliseen tapaansa jäänyt ylitöihin. Asiakas ei ollut kertonut, miksi halusi tämän miehen hengiltä. Eikä Osiris ollut tietenkään kysynyt. Hänen toimenkuvaansa kuului hoitaa homma, ei kysellä kysymyksiä. Siitä hänelle maksettiin. Tosin hänellä oli kyllä omat vahvat epäilyksensä asiakkaan motiiveista, sillä hän kyllä tiesi entuudestaan kuka hänen kohteensa oli. Itse asiassa, suurin osa ihmisistä tunnisti tämän miehen nimen. John Arrows oli valtavan kansainvälisen teknologiayrityksen, Electronic Utopy:n toimitusjohtaja. Valkoinen kerrostalo oli kokonaan kyseisen yhtiön omistuksessa. Syy jonka takia Osiris arveli asiakkaan haluavan Arrowsin hengiltä, oli tämän hiljattainen astuminen politiikan kentälle. Arrows oli nimittäin yksi vaikutusvaltaisimpia suoran demokratian kannattajia. Electronic Utopy oli itseasiassa juuri kehittänyt älylaitteille sovelluksen, joka tekisi ihmisille helpoksi äänestää yhdessä yhteiskunnassa tehtävistä päätöksistä ja joka tarjosi heille kuhunkin käsillä olevaan asiaan liittyen informaatiopaketteja ja asiantuntijoiden lausuntoja. Vallankahvassa kiinni oleva älyllinen eliitti oli kuitenkin tästä kehityspolusta kauhuissaan. He eivät ikimaailmassa luottaisi koko väestön kollektiiviseen kykyyn tehdä oikeita päätöksiä. Heidän silmissään iso osa kansalaisista oli kuin tyhmiä lapsia, jotka eivät ymmärtäneet omaa parastaan. Osiriksen asiakas oli mitä ilmeisemmin yksi heistä. Joku korkean tason poliitikko tai muuten vaan rikas ja vaikutusvaltainen oikeistohenkinen taho. Asiakas oli ottanut häneen yhteyttä sivuston kautta nimimerkillä Nightshade73. Osiris zoomasi edelleen, lähemmäksi ja lähemmäksi. Lopulta kohteen pää ja hartiat peittivät melkein koko näkymän. Hän asetti tähtäinristikon keskikohdan kohteen kaulalle. Paikkaan jossa tiesi kaulavaltimon sijaitsevan. Varovasti hän siirsi tähtäintä hieman aijoitusta osumakohdasta. Vaikka laserpulssi, toisin kuin luoti johon maan vetovoima ja ilmanvastus vaikuttivat, kulkikin virheettömän suoraan aina loppuun asti, oli hänen tilanteensa nyt aavistuksen monimutkaisempi. Säde nimittäin taittui kahdesti aina kulkiessaan ikkunaruudun lasin lävitse. Ja vaikka sen kulkusuunnan kulma pysyikin täysin samana, tapahtui niin kutsuttu yhdensuuntaissiirtymä, minkä seurauksena säde osuisi hieman eri kohtaan kuin jos se kulkisi pelkästään ilman läpi. Siirtymä oli aika pieni, mutta se oli kuitenkin pakko ottaa huomioon varmuudella tehokkaan osuman saamiseksi. Tuntiessaan saaneensa tähtäimen kohdalleen, Osiris painoi liipasinta. Laserpulssi, joka oli korkeaenergistä ja ihmisilmälle näkymätöntä ultraviolettivaloa, lävisti kaksi ikkunaa ja osui Arrowsin kaulaan. Pieni kirkkaan valkea tulenliekki leimahti ja savupilvi pöllähti. Arrowsin kaulavaltimo puhkesi. Mustaksi kärventyneen ihon halkeamista pulppusi verta. Arrows meni shokkiin äkillisestä kivusta ja verenvuodosta. Kädet tarrautuivat epätoivoisesti kaulalle. Keho tärisi ja silmät pullistuivat. Yritykset huutaa apua tukahtuivat epämääräiseksi korinaksi. Osiris tähtäsi ammattimaisen nopeasti uuteen kohtaan, ja kun aseen virta riitti taas seuraavaan pulssiin, hän painoi liipasinta. Tällä kertaa liekki leimahti ohimon kohdalla, jossa kallon luu oli ohuinta. Arrows menetti tajuntansa ja hänen ylävartalonsa lysähti velttona työpäydälle. Osiris valmistautui jo seuraavaan laukaukseen. Tarvittiin vielä loppusilaus. Osiris ampui Arrowsin vaatteita ja syrjään vedettyjä ikkunaverhoja kunnes ne syttyivät palamaan. Ei mennyt kauaakaan kun tuli oli jo levinnyt työpöytään ja tuoliin. Palo tarttui ikkunaverhoista nurkassa olevaan puiseen kirjahyllyyn. Osiris hymyili itsekseen. Viranomaisilla olisi täysi työ spekuloidessa palon alkusyytä. Hänestä ei jäisi mitään muita jälkiä kuin hotellihuoneen ikkunaan ilmestyneet pienet säröt ja mitättömät möykyt sulanutta lasia. Niitä ei kauempaa katsottuna edes huomaisi, eikä niiden merkitystä tajuaisi muu kuin sellainen joka tiesi mitä etsi.